

Óraterv

Dátum: 2022.06.03.

Tanár: Nagy Réka

Iskola: Benedek Elek Általános Iskola

Tantárgy: Magyar nyelv és irodalom

Téma: Publicisztikai szövegek ismételése. Egy korszak végén és egy újságcikk.

Janecskó Kata: **EGY KORSZAK VÉGE (Szitakötő folyóirat)**

Cél: - a publicisztikai szövegek tulajdonságainak felelevenítése és átismételése;

Kompetenciák: 2.5. Az irodalmi szövegekben megjelenő értékrendek viszonyítása a személyes értékrendhez;

2.6. Az irodalmi szöveg szerepének megítélése a világ-és önértésben;

4.2. A nyelvi eszközök és a jelentés összefüggésének tudatos alkalmazása változatos beszédhelyzetekben;

4.3. A szavak jelentésének, használati körének, a regiszternek a tudatos megválasztása;

Műveletesített feladatok: A tanulók:

- tegye fel a kezét az, aki szerint le kell lőni a városba tévedt vadállatokat, majd tegye fel a kezét az, aki szerint békén kell hagyni őket, tegyenek, amit szeretnének;
- olvassák fel a szöveget, majd mondják el a különbséget és hasonlóságokat;
- rendeződjenek csoportba;
- készítsék el a kihúzott feladatot;
- olvassák fel a csoportmunkát;
- oldják meg a második kör feladatait is;
- mondják el, hogy mit tudnak a publicisztikai szövegekről;
- mondjanak el egy régi és egy új ismeretet;

Módszerek, technikák és eljárások:- megbeszélés, megfigyelés

Szervezési forma: - frontális, egyéni, csoportos

Az óra típusa:- gyakorló

Eszközök:- ábrák, feladatlap

Mozzanatok	Tartalmak: A tanár tevékenysége	Tartalmak: A diákok tevékenysége	Követelmények	Módszerek technikák	Felmérés értékelés	Idő
1. Szervezés	- hiányzók beírása, házi feladat ellenőrzése	- bemutatják házi feladataikat	- olvassák fel a házi feladatot;	megbeszélés	megfigyelés, szóbeli értékelés	2 p
2. Ráhangelődés	- Tegye fel a kezét az, aki szerint le kell lőni a városba tévedt vadállatokat (medve, vadkan stb.)! Majd tegye fel a kezét az, aki szerint békén kell hagyni őket, tegyenek, amit szeretnének! - Indokoljátok meg a döntéseket!	Emelik a kezüket döntésükhöz mérten. Megindokolják választásukat.	- tegye fel a kezét az, aki szerint le kell lőni a városba tévedt vadállatokat, majd tegye fel a kezét az, aki szerint békén kell hagyni őket, tegyenek, amit szeretnének;	megbeszélés	megfigyelés, szóbeli értékelés	8 p
3. Témabejelentés:	. A mai órán Egy korszak végén című szöveggel, illetve egy újságcikkkel fogunk foglalkozni.	- figyelnek -felírják a füzetbe a címet				
4. Az új	Eloolvassuk mind a két szöveget,	Eloolvassák a szövegeket,	-olvassák fel a			

	<p>csoportok.</p> <p><u>Első csoport:</u> Készítsetek egy ismeretterjesztő szöveget a vadkanokról, illetve az élőhelyükről!</p> <p><u>Második csoport:</u> Készítsetek tudósítást, hírt, amelyben bejelentik a vaddisznók által okozott károkat!</p> <p><u>Harmadik csoport:</u> Készítsetek riportot a vadkannal, aki a városi élmények után az erdőben ébredt!</p>	<p>A második körben is megoldják a feladatokat, majd ezeket is megbeszéljük közösen.</p>				
5. Rögzítés	<p>Összegezzük, hogy mit kell tudni a publicisztikai szövegekről, majd megkérem őket, hogy mondjanak el egy olyan dolgot, amit már tudtak óra előtt is, illetve mondjanak egy-egy olyan dolgot is, amit ma tudtak meg.</p>	<p>Elmondják, hogy mit lehet tudni a publicisztikai szövegről, majd elmondják azt, amit tudtak már és elmondják az új információt is.</p>	<p>- mondják el, hogy mit tudnak a publicisztikai szövegekről;</p> <p>- mondjanak el egy régi és egy új ismeretet;</p>	<p>megfigyelés</p> <p>megbeszélés</p>	<p>megfigye</p> <p>lés,</p> <p>szóbeli</p> <p>értékelés</p>	<p>10 p</p>

Első szöveg

Janecskó Kata

EGY KORSZAK VÉGE

Csík, a vadmalac azon kapta magát, hogy megint lemaradt a testvéreitől. Amikor kiszúrta, hogy az idős Almádi házaspár félig elhúzva felejtette a függönyt, és így belátni az ablakon, éppen a kékesen villogó izére, muszáj volt kicsit megállnia. Pont az éneklős tehetségkutató műsor ment, amit a legjobban szeretett. A torzonborz fiúnak drukolt, akinek olyan csíkokat festett valaki a hajába, mint amilyenekkel ő született.

Egyébként nem volt válogató. A legtöbb műsort szerette, csak azt nem, amelyikben lőttek.

Amikor észrevette, hogy nem várták meg, egykedvűen belerúgott a vadgesztenyék közt meglapuló cigarettacsikkbe, és a többiek után indult. Körme ütemesen koppant a betonon. Kocogás közben találgatta magában, hogy a testvérei mostanra végeztek-e már Polgárék kukájának kipakolásával, esetleg Szabóék kapujáig is elértek-e, és ha igen, vajon mennyi esélye van, hogy most is rejtőzik Szabóék kitett szemetesében egy fél csokitorta és háromnegyed kiló lejárt szavatosságú marcipános szaloncukor, mint a múltkor, azon a februári vasárnapon, ami Csík rövidke életének kétségkívül eddigi legcsodálatosabb napja volt.

Ahogy a marcipánra gondolt, megszorította lépteit és nagyot nyelt, pechjére épp, amikor elhúzott mellette a 19:25-ös Volánbusz. Tüdejét megtöltötte a kipufogógáz, elkapta a köhögés, de így is mosolygott, mert észrevette, hogy a túlsó járdáról fotózzák, aznap már másodsorra. Szeretett volna megnyerően mutatni az ingyenes terjesztésű helyi lap címlapján. Nem volt olyan hónap, hogy népes családjának valamelyik tagja ne került volna be az újságba – afféle kedélyes versengéssé alakult közöttük, hogy kinek megy jobban a pózolás. Hosszú ideje az egyik nagybácsi, Ártány állt nyeresre, aki úgy ráijesztett a Katica ábécé pékbeszállítójára, hogy ijedtében két nagy rekesz süteményt ejtett a földre, Ártány meg mindkét agyarára feltűzött egy-egy brióst, és csak vigyorgott a villogó vakuk kereszttüzeiben.

Csík, miközben egyszerre próbált köhögni és mosolyogni, szinte meg sem érezte a szúrást. A járdán ácsorgó emberek örvendeztek: megint remekül sikerült a célzás az altatólövedékkel, megcsípték az utolsót is, most már költözhet a konda. A világ a másodperc törtrésze alatt elhomályosodott Csík szeme előtt. Tett még néhány imbolygó lépést, aztán elhagyta az ereje, és leragadt a szeme. Mikor magához tért az

ismeretlen helyen, aggódó családja gyűrűjében, az első, ami feltűnt neki, hogy más a levegő. Valahogy tisztább. Vérbeli vadmalacként nem tartotta sokra a tisztaságot, de ez – ki érti – tetszett neki.

Alaposan megdörzsölte a szemét, és körülnézett. Nem voltak sehol házak. Se autók. Se beton. Fákat látott, rengeteg fát. A köveken mohát. Páfrányokat, és az egyik fa tövében tucatnyi gombát. Tarka kalapjukról eszébe jutott a marcipános szaloncukor csomagolása, és – mivel reménytelennek látta, hogy ezen a furcsa helyen szaloncukorra akadjon – lefelé görbült a szája.

Aztán, elég távolról, de jól kivehetően megütötte a fülét valami hang. Kirándulók csörtettek a turistaúton, Csíktól jó kétszáz méternyire. Fiúk és lányok vegyesen. Az egyik fiú épp arról magyarázott a többieknek, hogy most végre igazán boldognak érzi magát, bár örökké itt maradhatna. Csík ezer közül is felismerte ezt a hangot. Az sem kellett, hogy a fák közti réseken átlesve megpillantsa a torzonborz, csíkos frizurát. Hát, talán meg tudja majd szokni ezt a helyet. Erdőt vagy mit, ahogy az előbb az anyukájától hallotta.

Második szöveg

40 vaddisznót lőttek ki egy hónap alatt Miskolcon

A napokban egy trófeás vadkant terítettek le az Avason.

Mivel elszaporodtak a vaddisznók a borsodi megyeszékhelyen, a miskolci önkormányzat még március 13-án megállapodott a vadásztársaságokkal a vadgyérítési feladatok ellátására lakott területeken, írja a [Boon](#).

A napokban például 6-7 éves öreg kan disznót lőtt ki egy, a belterületi vadállományt ritkító hivatásos vadász. Az állat agyara 19 centiméter hosszú volt, így trófeás vadnak számít, azonban nem egy távoli erdőben lőtték, hanem az Avason, a Mendikás dűlőnél.

A rendőrség engedélye alapján folyamatos a vadászok gyérítési munkája, akik jelentős eredményeket is értek el: csak április hónapban 40 vaddisznó kilövése történt meg.

A gyérítés belterületen, lakott területen folyik, így nemcsak vagyonsvédelmi, hanem személyvédelmi okokból is kifejezetten indokolt. A vaddisznó kilövések lakossági bejelentések alapján történnek.